

Innehåll

Samordning av adoptionskompetens i Stockholm	1
Information och intryck från ett par ursprungsländer	5
Aktuell forskning	10
Boktips	11
Forskningsprojekt söker medforskare	12

Samordning av adoptionskompetens i Stockholm

Stockholms Stad har utvecklat ett Resurscenter för adopterade och deras familjer. Landets mest folkrika kommun (ca 783 000 invånare) har förstås sina speciella möjligheter att skapa och driva verksamhet som riktar sig till en mindre grupp i samhället. Olika kommuner har olika förutsättningar. Kanske kan information om Stockholms sätt att arbeta inspirera till tankar och idéer om hur man kan förvalta och vidareutveckla befintliga resurser på andra håll i landet.

sid. 2-4

Stockholms Resurscenter för adopterade och deras familjer

Forskningsrapporter som visade att adopterade är en särskilt sårbar grupp och uppvaktning från både organisationer och enskilda fick Stockholms Stad att göra en kartläggning över behovet av stöd till adopterade och deras familjer. Hur skulle kommunen kunna organisera stödet som man enligt socialtjänstlagen är skyldig att ge efter att ett ärende om adoption har avgjorts (5 kap. 1§ SoL). År 2005 tillsattes en utredare som skulle se över vilka verksamheter och åtgärder som fattades. Utredaren Eva Lindström fann att mycket kunskap redan fanns i kommunen men att den var spridd på olika organisationer och främst inriktad på små barn. För att samordna och vidareutveckla de befintliga resurserna inrättades förra året (2006) ett särskilt Resurs och kunskapscenter för adopterade och deras föräldrar. Resurscentret ska fungera som en kunskapsbank för de adopterade och deras familjer och erbjuda Stockholms stadsdelsförvaltningar, utbildningsförvaltningen, ungdomsmottagningarna m.fl. av stadens verksamheter kompetenshöjande föreläsningar. De har också till uppgift att administrera föräldrautbildningen inför adoption.

Resurscentret är en enhet inom Socialtjänstförvaltningen, som ansvarar för stadsövergripande verksamheter och serverar Stockholms 14 stadsdelsnämnder. Eva Lindström arbetar som samordnare tillsammans med ytterligare en samordnare på halvtid, Åsa Barkeling, och en administrativ assistent/kurssamordnare av föräldrautbildningen, Eva Andersson.

Föräldrautbildning i Stockholm

Stockholms Stad är en av de kommuner som valt att i egen regi organisera den obligatoriska föräldrautbildningen inför adoption. Verksamheten finns inom ramen för Resurscentrum för adopterade och deras familjer. Resurscentrum startade sina utbildningar i januari 2006 och under året gick ca 500 deltagare i föräldrautbildning. Från januari till mars 2007 har drygt 200 personer gått kursen. Kursavgiften är 2000 kr per deltagare.

De drygt 40 kursledarna har rekryterats från stadsdelsförvaltningarna och stadens övriga verksamheter samt några privata aktörer. De är socialsekreterare, familjerättssekreterare, behandlare, psykologer och familjerådgivare som kombinerar uppdraget som utbildare med sina ordinarie arbetsuppgifter. Kursledarna har genomgått en tre dagar lång grundutbildning i adoptionskunskap och får kontinuerligt handledning och föreläsningar. De har också tillgång till ett referensbibliotek. Genom att de flesta av kursledarna rekryterats från stadens egna verksamheter har kunskapen om adoption ökat och kommit till nytta i den kommunala verksamheten kring adopterade och adoptivfamiljer i övrigt.

För att främja fortsatta kontakter i närmiljön har man strävat efter att skapa grupper med deltagare från samma eller angränsande stadsdelar. Kursgrupperna har bestått av 10-12 deltagare och två kursledare. Ensamstående sökande har erbjudits att gå i "singelgrupper". Detta menar man ger möjlighet till en mer öppen diskussion och nätverksbyggande. Man har även arrangerat en engelskspråkig kurs.

Kunskapsspridning

Resurscenter har ett uppdrag att sprida information och kunskap. Eva Lindström säger att det verkar som att det funnits ett uppdämt behov av information i de kommunala verksamheterna. Man har försökt nå ut till yrkesverksamma som möter barn i alla åldersgrupper. Föreläsningar har erbjudits till yrkesgrupper som möter barn och ungdomar inom socialtjänsten, ungdomsmottagningarna, på förskolan, i skolans hälsovård och elevvårdsteam. Några av dessa informationsinsatser har gjorts i samarbete med MIA. Nästa planerade föreläsning, som är ett samarbete med Socialstyrelsen och MIA, vänder sig till socialnämndsledamöter och ansvariga chefer inom individ- och familjeomsorgen.

När enskilda vänder sig till Resurscenter med frågor om var man kan få stöd eller behandling hänvisar man till den verksamhet som bedrivs av kommun och landsting. Men man har också en lista över privata terapeuter, organisationer och verksamheter som kan erbjuda stöd och behandling till adopterade och deras familjer. Resurscentrum har haft en personlig kontakt med de verksamheter som finns med och listan revideras kontinuerligt. Listan finns att hämta på www.stockholm.se/familj/adopterad.

Öppna förskolan Spira

På öppna förskolans hemsida kan man läsa att Spira "betyder växa upp, skjuta i höjden och tillväxt i olika sammanhang". Verksamheten har sina rötter i den öppna förskolan Jordgloben som under många år drevs i samarbete mellan en adoptionsorganisations lokalavdelning och en av Stockholms stadsdelsförvaltningar. I höstas flyttade man tillsammans med föräldrautbildningsverksamheten in i nya lokaler på Södermalm. Sedan den 1 januari i år är verksamheten en del av Resurscenter. Eftersom Spira inte längre kan ta emot besökare från kranskommunerna bistår man gärna med råd och annat som kan vara till stöd för dem som vill starta liknande verksamhet.

Öppna förskolan Spira är en mötesplats för adoptivfamiljer och deras barn. Spira erbjuder pedagogisk gruppverksamhet. Aktiviteterna på Spira är till för att stimulera barnens språkutveckling, motorik och kroppsuppfattning. Det är sångsamling två gånger varje dag och i verkstan kan man måla, rita och pyssla med leklera. Spira arrangerar också utflykter till museer och parker. En förmiddag i veckan är reserverad för nyss hemkomna barn och deras familjer.

För föräldrarna innebär Spira en möjlighet att träffa andra som delar erfarenheten av att vara adoptivförälder. Man kan komma dit och leka, fika och bara vara. Men man kan också få vägledning och stöd i sin föräldraroll. Spira erbjuder också föreläsningar på ämnen som barns motoriska utveckling, anknytning eller inskolning på förskolan. Man har också haft kurser för ensamstående adoptivföräldrar.

Duvnäs Föräldrastöd

Duvnäs Föräldrastöd ligger i Bredäng, en av Stockholms södra förorter. Verksamhetens historia sträcker sig tillbaka till 1940-talet då Duvnäs hemmet skapades i en fastighet i Nacka som donerades för välgörande ändamål av familjen Thiel. Duvnäs hemmet var först ett mödrahem och kom sedan att bli en dygnetruntinstitution som gav stöd till familjer med små barn. När Duvnäs hemmet år 2002 lades ned fick en del av personalstyrkan möjlighet att öppna en dagverksamhet.

Duvnäs Föräldrastöd är till för blivande föräldrar och familjer med barn mellan noll till tre år (ej fyllda fyra) som önskar stöd i sitt föräldraskap. Socialtjänsten i Stockholms stad kan remittera familjer.

En dag i veckan tar de emot adoptivfamiljer från Stockholms stad. Vad gäller dessa familjer kan barnen vara upp till 6-7 år gamla, men de kan inte ha börjat skolan. De öppna förskolor som har särskild verksamhet för adoptivfamiljer kan hänvisa direkt till Duvnäs Föräldrastöd.

Utgångspunkten för kontakt med Duvnäs Föräldrastöd är behov av stöd i föräldraskapet med fokus på anknytning och samspel. Tillsammans med familjen utformas ett uppdrag som är utgångspunkten för en individuellt utformad behandling. Varje familj får en kontaktperson.

Vanligtvis erbjuds familjerna stöd i tre månader som vid behov kan förlängas med ytterligare tre månader.

Grunden för arbetet är miljöterapi med barnfokus vilket innebär ett medvetet förhållningsätt och en behandlingsmässig idé i den vardagliga samvaron med föräldrarna och barnen. En dag på Duvnäs Föräldrastöd börjar klockan nio med fika och därefter följer en sångsamling. Sedan följer det individuella arbetet som bygger på samtal, samspelestöd, spädbarnsmassage och Marte Meo (samspelebehandling med video). Vid halv tolv äter man lunch tillsammans och efter det går familjerna hem. Förutom att vara en viktig del av miljöterapi är de gemensamma måltiderna en möjlighet till samvaro för familjerna. Det är också skönt för föräldrarna att inte genast börja tänka på lunch efter att ha arbetat med sitt föräldraskap.

Man diagnostiserar inte barn utan varje barn möts som det unika barn det är. Det är viktigt att personalen bekräftar barnet utan att konkurrera med föräldrarna. Det handlar om att inte avvisa barnet men vända det till sina föräldrar. Bland annat genom att vara ett språkrör för barnets uttryck och känslor hjälper man föräldrarna att se och förstå sitt barn.

Information och intryck från ett par ursprungsländer

Ett viktigt redskap i MIA:s tillsyn är att resa till ursprungsländerna. Här sammanfattas information och några intryck från MIA:s resor till Vietnam i oktober 2006 och till Kina i mars 2007. Under resorna har ländernas adoptionsprocess studerats och besök har gjorts på myndigheter, barnhem och organisationer.

Vietnam

Adoption av barn från Vietnam till Sverige började i en liten skala i början av 1980-talet. För närvarande har Adoptionscentrum, BFA-A och FFIA auktorisation att förmedla adoptioner från Vietnam. Fram t.o.m. 2006 har 1 680 barn adopterats från Vietnam till Sverige.

Adoptionsverksamheten i Vietnam stoppades under 2004 eftersom adoptionsförfarandet i Vietnam behövde ses över. På begäran av Vietnam undertecknande Vietnams och Sveriges regeringar ett avtal om samarbete vid

internationella adoptioner och adoptionerna kom igång igen år 2005. Schweiz, USA, Italien, Frankrike, Irland, Kanada, Belgien, Sverige och Danmark har ingått bilaterala avtal angående adoptionssamarbete med Vietnam. Vietnam har inte ratificerat 1993 års Haagkonvention.

MIA reste till Vietnam i oktober 2006 och besökte barnhem och lokala myndigheter i nio provinser från söder till norr. Syftet med resan var att få större insyn i hur processen ser ut i de olika provinserna innan ett barn blir

---

tillgängligt för adoption. Syftet var också att få mer kunskap om adoptionskostnaderna i landet och att på nära håll se hur de svenska adoptionsorganisationernas arbete ser ut i Vietnam.

Barnens bakgrund

Barns födelse ska enligt lag registreras inom 30 dagar hos People's Committee i provinsen. Födelsebeviset krävs för att barnet ska få börja skolan, registrera examina, få arbeta etc. Det skyddar också mot barnarbete och "trafficking". Mellan 10 och 70 procent (beroende på vilken provins som avses) av alla barn som föds registreras inte. Enligt UNICEF finns det ca 15 000 barn på institutioner och ungefär lika många gatubarn i Vietnam. Det är svårt att hitta deras föräldrar eftersom barnen ofta inte är registrerade.

Om mamman och pappan är kända krävs deras medgivande vid adoption. När ett barn hittas övergivet lämnas barnet på ett barnhem och polisen gör en utredning. Man annonserar efter föräldrar och släktingar under 30 dagar. Om ingen hör av sig och om man i den fortsatta utredningen inte hittar några anhöriga blir barnhemmet vårdnadshavare tills man funnit en familj för barnet. Hur man utreder skiljer sig åt mellan olika provinser. Dessa utredningar är mycket resurskrävande eftersom de kan medföra långa resor inom den egna provinsen och till andra provinser.

De vanligaste orsakerna till att barn lämnas eller överges är fattigdom kombinerat med många barn, att mammorna är ensamstående eller att barnen är funktionshindrade. Det är vanligt att mammor lämnar barn på förlossningskliniken. De har då ofta uppgivit en felaktig adress för att man inte ska kunna spåra dem.

Sjuk- och socialvård för barn

Enligt lag är all sjukvård gratis för barn under sju år. I praktiken innebär det ofta att den erbjuds på små lokala kliniker där personalen har låg utbildning och där specialistkompetens saknas. För att barnen ska få den vård som krävs måste de uppsöka de stora sjukhusen, vilket medför höga kostnader för barnhemmen.

Från UNICEF i Vietnam fick MIA informationen att det råder en bristsituation avseende barnets rättsäkerhet i det vietnamesiska samhället eftersom det inte finns utbildade socialarbetare. Det finns ingen instans att vända sig till om det händer något i familjen. Polisen är ofta av den uppfattningen att problem i familjen är en familjeangelägenhet som myndigheter och andra inte ska blanda sig i.

Nationella adoptioner

I många provinser har man svårt att finna inhemska adoptivföräldrar. En av anledningarna till detta är den buddhistiska föreställningen om att par som inte lyckas få biologiska barn har dålig karma och måste ha begått onda handlingar i sitt förra liv. Detsamma gäller för det övergivna barnet. Detta har medfört att adoptivfamiljer, som varit öppna om adoptionen, har trakasserats. Det finns dock en lag som stadgar att barn ska få kännedom om att de är adopterade när de är 18 år. En annan anledning till att det kan vara svårt att öka antalet inhemska adoptioner är rädslan för HIV. I Vietnam kan det vara svårt att förstå varför barnen först och främst ska adopteras inhemskt med tanke på det stigma det innebär, när man dessutom tänker att de skulle kunna få ett bättre liv i ett annat land med större chanser till utbildning.

Nya lagförslag

Vietnams centrala adoptionsmyndighet, Department of International Adoptions, DIA, har förberett ett nytt lagförslag som lämnats till regeringen i syfte att skapa möjlighet att ratificera Haagkonventionen. I lagförslaget förslås att DIA ska få utökade möjligheter till kontroll bl.a. genom att barnhemmen ska skicka listor på alla barn som utretts som tillgängliga för internationell adoption till DIA. Lagförslaget innehåller också krav på att man ska följa subsidiaritetsprincipen (närhetsprincipen) d.v.s. att man ska försöka hitta inhemska lösningar innan barnet blir tillgängligt för internationell adoption. Regeringen stöder fosterhemsplaceringar ekonomiskt.

Kina

Internationell adoption från Kina började i liten skala i slutet av 1980-talet. 1991 fick Familjeföreningen för internationell adoption (FFIA) auktorisation för samarbete med Justitieministeriet i Beijing. Barnens Vänner (BV) fick auktorisation 1994 och Adoptionscentrum 1998.

Den nuvarande kinesiska centrala adoptionsmyndigheten China Centre of Adoption Affairs (CCAA) är samarbetspart för alla internationella adoptionsförmedlare. CCAA placerade år 2006 ca 10 000 barn och år 2005 ca 13 000 barn i de 16 samarbetsländerna. Under förra året adopterades 325 barn genom adoptionsorganisationerna och totalt har 2 945 barn adopterats från Kina till Sverige.

Hittills har adoption av kinesiska barn beslutats i svensk tingsrätt. Kina har anslutit sig till 1993 års Haagkonvention och den trädde ikraft i januari 2006. I förhållande till de olika mottagarländerna kommer konventionen att tillämpas i de fall då ansökan om adoption gjorts i mottagarlandet fr.o.m. den 1 januari 2006. Då kommer det beslut om adoption som fattas i Kina automatiskt gälla även i Sverige.

Barnens bakgrund

Det är enligt lag förbjudet att överge sitt barn i Kina. Därför är alla barn som adopteras hittebarn och det finns ingen information om barnets biologiska familj. Vanliga anledningar till att barn lämnas är att barnet har en sjukdom eller ett funktionshinder och att föräldrarna inte kan bekosta den vård som barnet behöver. Ca 90 procent av de barn som finns på institutionerna

---

är sjuka eller har ett funktionshinder. En annan vanlig anledning till att barn överges är att mamman är ensamstående. Ogifta kvinnor som föder barn tvingas betala en straffavgift.

Ettbarnspolitiken som infördes i Kina i slutet av 1970-talet är fortfarande också en viktig bakgrund till att barn överges. Enligt lagen får stadsbor vanligtvis endast ha ett barn. På landsbygden kan undantag göras t.ex. om det första barnet är en flicka eller om barnet har ett funktionshinder. På landsbygden behöver föräldrarna en son som kan ta över då de blir gamla. Där har också traditionella föreställningar om att endast söner kan föra släktlinjen vidare och tillbe förfäderna fortfarande starkt fäste. Detta är en anledning till att så många flickor överges.

När ett barn hittas ska polisen utreda om man kan hitta någon information om barnets familj. Notis med barnets bild och information om omständigheterna kring hur barnet hittats sätts in i tidningen. Om ingen gett sig till känna inom 60 dagar förklaras barnet övergivet och tillgängligt för adoption. Den tidigaste information om barnets bakgrund som kan finnas är de uppgifter som finns i polisutredningen. Ibland kan mamman ha lämnat en lapp med barnets namn och födelsedatum. Av barnets kläder och eventuella tillhörigheter kan man utläsa viss information. T.ex. kan man anta att ett barn som har en flaska med mjölkersättningspulver haft föräldrar som lever i stadsmiljö.

Migranter

Många av barnens föräldrar är s.k. migranter. För att bromsa urbaniseringen har Kina sedan 1958 tillämpat ett folkbokföringssystem, "hukou", som delar in befolkningen i stads- och landsbygdsbefolkning. Vanligtvis folkbokförs man på födelseorten. Det är mycket svårt för en person som är folkbokförd på landsbygden att bli folkbokförd i en stad. Hukou är avgörande för en persons förutsättningar att arbeta, bo, gå i skolan m.m. Migranterna har svaga eller obefintliga sociala rättigheter och om deras rättigheter kränks är deras möjligheter att hävda sin rätt mycket liten. Parallellt med utvecklingen av det privata näringslivet har antalet migranter ökat. I sin utsatta position utgör migranterna en lättexploaterad arbetskraft. På UNICEF konstaterar man att detta innebär att barn riskerar att bli övergivna både i de provinser som föräldrarna lämnar och de provinser som föräldrarna kommer till. Antalet migranter beräknas omfatta ca 150 miljoner människor.

Nya krav på sökande

Intresset för att adoptera barn från Kina är enormt stort. I CCAA:s arkiv finns redan ca 100 000 adoptionsakter rörande barn som adopterats internationellt. Varje månad mottar CCAA ca 2 000 nya ansökningar.

I slutet av december 2006 meddelade CCAA nya regler för ansökan om adoption i Kina. Ökade krav på dem som vill adoptera är enligt CCAA ett sätt att begränsa antalet ansökningar och hitta så bra föräldrar som möjligt till barnen. De nya kraven gäller alla ansökningar som kommer till CCAA efter den 1 maj 2007.

I korthet handlar de nya kraven om de sökandes ålder, längden på deras äktenskap, att båda ska vara fysiskt och psykiskt friska, utbildningsnivå, sysselsättning, inkomst och tillgångar. Ensamstående kommer inte längre att kunna skicka sin ansökan till Kina. Inga undantag från kraven kommer att göras.

Länk till CCAA:s brev med de nya kraven
Länk till adoptionsorganisationernas sammanfattning av mötet på CCAA den 15 mars 2007.
För aktuell information angående ansökningar till Kina se webbadresser till Adoptionscentrum, BV och FFIA.

Adoptionsansökningar hos CCAA

Aktuell forskning

En riktig familj

Adoption, föräldraskap och barnets bästa 1917-1975

Cecilia Lindgren (2006) Carlsson Bokförlag

Cecilia Lindgren analyserar begreppet barnets bästa utifrån politisk debatt, handböcker för utredare och adoptioner i Stockholm. Doktorsavhandlingen behandlar adoption som ett historiskt och socialt fenomen. Författaren beskriver adoptionsverksamheten under tre perioder: tidigt 1900-tal då adoptionslagstiftningen kom till för att ordna trygghet och försörjning för fattiga barn, mitten av seklet då adoptionerna färgades av kärnfamiljsidealet och slutligen 1970-talet då de nationella adoptionerna minskat och de barn som adopterades främst kom från andra länder.

Cecilia Lindgren visar hur förståelsen av begreppet "barnets bästa" förändrats. De tre perioderna har haft sin karaktäristiska syn på vad barn behöver och vad som är en riktig familj. Samtidigt visar avhandlingen att under hela den tid som studien omfattar har en grundläggande del av definitionen av barnets bästa varit en nära känslomässig relation mellan föräldrar och barn.

Overrepresentation of Internationally Adopted Adolescents in Swedish §12-institutions

Anna Mi Ra Elmund (2007) Institutionen för kvinnors och barns hälsa, Uppsala Universitet

Anna Elmunds doktorsavhandling handlar om internationellt adopterade ungdomar placerade på §12-hem. Hon jämför dem med icke-adopterade ungdomar på §12-hem och internationellt adopterade som inte var placerade på §12-hem. En extra jämförelsegrupp består av en grupp friska kontroller från en studie om tonårsdepression. De adopterade ungdomar som var placerade på §12-hem var placerade främst med anledning av en akut kris i hemmet, antisocialt beteende och skolproblem. Bakgrunden till placering för de icke-adopterade var främst kriminalitet, drogmissbruk, miljöproblem och skolproblem. I studien användes test som mäter olika aspekter av kognition såsom verbal förmåga, problemlösning och planering. Andra tester mätte anknytning, social förmåga, personlighet, självbild samt psykiska och somatiska symptom.

Anna Elmund fann bl.a. att: Adopterade placerade på §12-hem hade mycket dåliga relationer till sina adoptivföräldrar. Relationerna var infekterade och ofta hade våld brukats i hemmet. Det var vanligt att föräldrar och barn klandrade varandra för de problem som lett till placeringen. De adopterade som var placerade på §12-hem hade avsevärt lägre resultat i det test som mäter IQ jämfört med de adopterade som inte var placerade på §12-hem. Vidare uttryckte de adopterade placerade på §12-hem en hög grad av utanförskap i det svenska samhället. Så många som 70 procent såg sig själva som mestadels tillhörande en annan etnisk identitet än den svenska.

Boktips

Adopterade får barn

Anna von Melen (2006) Myndigheten för internationella adoptionsfrågor

Boken kan beställas på www.mia.eu och kostar 50 kr inkl. frakt.

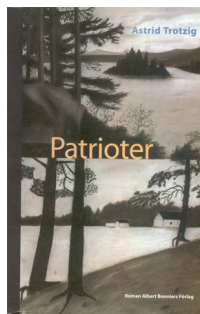
I *Adopterade får barn* återger Anna von Melen sina intervjuer med sju adopterade som fått barn. Intervjuerna visar hur adoptionserfarenheten på olika sätt kan påverka upplevelsen av att bli och vara förälder.

Boken kom ut första gången år 2000. Till denna reviderade version har författaren lagt till en intervju med Louise Hallin, som är leg. barnmorska och leg. psykoterapeut.

Patrioter

Astrid Trotzig (2006) Albert Bonniers Förlag

Patrioter är en roman om barns utsatthet och deras strävan efter närhet, bekräftelse och gemenskap. Irma kom som krigsbarn från Finland till en gård i närheten av Sundsvall. Hon väntade länge på att återförenas med sin mamma och bror. Irma blev kvar i Sverige men kom alltid att längta hem. Fosterföräldrarna ville att Irma skulle trivas men fosterfaderns bror Mats var en plågoande för henne. Många år senare värvar han Irmas son Erik till en organisation som arbetar i det fördolda och kräver total lojalitet. Erik bevakar en fiende, en del i planläggningen inför en stor aktion. Dag efter dag följer han en småbarnsmamma och hennes familjs vardag i en förort till Stockholm.

Anknytningsteori

Betydelsen av nära känslomässiga relationer

Anders Broberg, Pehr Granqvist, Tord Ivarsson och Pia Risholm Mothander (2006) Natur och Kultur

Anknytningsteori är den första delen i ett verk som omfattar två böcker. Som titeln anger handlar den första delen om den teoretiska grunden. Den andra delen kommer att handla om de olika praktiska tillämpningar som anknytningsteorin fått. Denna första del beskriver anknytningsteorins framväxt och dess förankring i evolutionsbiologi, etologi, systemteori, psykoanalytisk teori och kognitiv psykologi.

Författarna beskriver hur barnets erfarenheter av samspelet med sina närmaste vårdare formas till inre arbetsmodeller. Dessa utgör en viktig del av individens bild av sig själv och andra och gör det lättare eller svårare för barnet att känna tillit. Detta får betydelse för individens förmåga att utveckla relationer till andra vuxna, kamrater och framtida kärlekspartner. De inre arbetsmodellerna formas av samspel och kan förändras av nya samspels erfarenheter.

Nytt svenskt forskningsprojekt om adoption, diskriminering och etnisk identitet söker medforskare

Hur är det att leva i dagens Sverige som vuxen utlandsadopterad, och hur är det att ha internationellt adopterade barn? Vilka upplevelser har vuxna adopterade och adoptivföräldrar av att behandlas annorlunda och diskrimineras inom olika områden i samhället, hur påverkar det deras livskvalitet, och hur ser de på sin etniska identitet? Dessa och andra liknande frågeställningar vill vi försöka få svar på i ett nytt forskningsprojekt, och vi söker nu därför vuxna adopterade och adoptivföräldrar som är intresserade av att delta som medforskare. Vi hoppas att just du vill delta i detta forskningsprojekt som är det första adoptionsforskningsprojektet där den ena forskaren är adoptivförälder och den andre är adopterad. Ambitionen är att ni tillsammans med oss projektansvariga kommer att föra ett eller flera samtal om våra både gemensamma och olika upplevelser av att vara vuxen utlandsadopterad respektive att ha utlandsadopterade barn i ett samtida Sverige.

För att få ett så rättvisande och representativt urval och resultat som möjligt är det viktigt att många olika bakgrunder och erfarenheter fångas in. Projektet söker därför vuxna adopterade med ursprung i olika länder samt föräldrar till barn i alla åldrar. Vi ser gärna att personer som inte är aktivt engagerade i adoptionsfrågor också deltar, eftersom det främst är vardagserfarenheterna vi vill fokusera på. Samtliga deltagare garanteras full anonymitet.

Projektet finansieras genom FAS, Forskningsrådet för arbetsliv och socialvetenskap, och löper under åren 2007, 2008 och 2009. Kontakta gärna projektledarna om du vill ha mer information om projektet.

Projektledare:

Carina Tigervall

Postadress: Sociologiska institutionen, Umeå universitet, 901 87 Umeå

Telefon: 090-786 59 84 (arbete), 090-77 22 38 (hem), 070-61 25 166 (mobil)

e-post: carina.tigervall@soc.umu.se (kontakta Carina om du är adoptivförälder)

Tobias Hübinette

Postadress: Mångkulturellt centrum, 147 85 Tumba

Telefon: 08-531 869 98, 0730-81 43 29 (mobil)

e-post: tobias.hubinette@mkc.botkyrka.se (kontakta Tobias om du är adopterad)

*Bilderna från Öppna Förskolan Spira är publicerade med familjernas tillstånd.
Övriga bilder: MIA*

Utgivare: Myndigheten för internationella adoptionsfrågor, MIA   Box 308, 101 26 STOCKHOLM Telefon: 08-54 55 56 80   Fax: 08-650 41 10   E-post: info@mia.eu   Webbplats: www.mia.eu Ansvarig utgivare: Meit Camving   Redaktör: Lovisa Kim   Layout: Kirsti Åström
---